

MISSIO SAVO
 Ossi Ikonen Leppävirta
 4.12.2010
 Raamattunti: Väinö Hotti

KUKA USKOO MEIDÄN SAARNAMME?

Näkymätön usko?

Nimenomaan luterilaisella puolella on painotettu uskon näkymättömyyttä. Se on sisäinen asia, joka ei näy ulospäin. Tässä on puoli totuus. Oleellisin ja keskeisin asia uskossa on sydämen tila:

25. Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te puhdistatte maljan ja vadin ulkopuolen, mutta sisältä ne ovat täynnä ryöstöä ja hillittömyyttä!

26. Sinä sokea fariseus, **puhdist**a ensin maljan sisus, että sen ulkopuolikin tulisi puhtaaksi!

27. Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te olette valkeiksi kalkittujen hautojen kaltaisia: ulkoa ne kyllä näyttävät kauniilta, mutta ovat sisältä täynnä kuolleitten luita ja kaikkea saastaa!

28. Samoin tekin ulkoa kyllä näytätte ihmisten silmissä hurskailta, mutta sisältä te olette täynnä ulkokultaisuutta ja laittomuutta. (Matt.23:25-28).

33. Joko **tehkää puu hyväksi** ja sen hedelmä hyväksi, tahi tehkää puu huonoksi ja sen hedelmä huonoksi; sillä hedelmästä puu tunnetaan.

34. Te kyykäärmeitten sikiöt, kuinka te saattaisitte hyvää puhua, kun itse olette pahoja? Sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu.

35. Hyvä ihminen tuo hyvän runsaudesta esille hyvää, ja paha ihminen tuo pahan runsaudesta esille pahaa. (Matt.23:33-35).

3. Älköön teidän kaunistuksenne olko ulkonaista, ei hiusten palmikoimista eikä kultien ympärillen ripustamista eikä koreihin vaatteisiin pukeutumista,

4. vaan se olkoon **salassa oleva sydämen ihminen**, hiljaisen ja rauhaisen hengen katoamattomuudessa; tämä on Jumalan silmissä kallis. (1. Piet.3:3-4).

"Ja Sardeen seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, jolla on ne Jumalan seitsemän henkeä ja ne seitsemän tähteä: Minä tiedän sinun tekosi: **sinulla on se nimi, että elät**, mutta sinä olet kuollut'" (Ilm.3:1).

Uskovan tuntomerkit

Oikea usko ei kuitenkaan jää salaan ja pelkästään sydämen asiaksi. Mistä uskova tunnetaan ja tunnistetaan? Ensiluokkaisen veden tuntomerkeiksi on ilmoitettu: **väritön, hajuton, mauton**. Onko tässä myös uskovan tuntomerkit?

1. VÄRITÖN uskova merkitsee sitä, että hän ei mitenkään eroa muista ihmisistä. Tietysti uskova voi myös väärällä tavalla erottautua:

"On epäilyttävää, kun rupeamme näyttämään kovin 'uskovaisilta'. Ei taivaaseen pääsyä varten tarvita kummalliseksi tulemista" (Niilo Tuomenoksa).

Paljon on kuitenkin myös niitä, joiden mielestä uskova ei millään tavoin erotu maailman ihmisestä. Korinton seurakunnassakin oli niitä, jotka olivat "niin kuin ihmiset ainakin".

"Kun toinen sanoo: "Minä olen Paavalin puolta", ja toinen: "Minä olen Apolloksen", **ettekö silloin ole niinkuin ihmiset ainakin?"** (1. Kor.3:4).

Paavali ei kuitenkaan hyväksynyt tällaisia "värittämiä uskovia".

Israelin kansa oli Jumalan valittu kansa, mutta he eivät olleet tähän tyytyväisiä:

"Mekin tahdomme olla niin kuin kaikki muut kansat" (1. Sam.8:20).

Alkuseurakuntalaiset eivät olleet värittämiä:

"Vähän sen jälkeen tulivat ne, jotka siinä seisoivat, ja sanoivat Pietarille: "Totisesti, sinä myös olet yksi heistä, sillä **kielimurteesikin ilmaisee sinut"** (Matt.26:73). "Mutta kun he näkivät Pietarin ja Johanneksen rohkeuden ja havaitsivat heidän olevan koulunkäymättömiä ja oppimattomia miehiä, he ihmettelivät; ja he **tunsivat heidät niiksi, jotka olivat olleet Jeesuksen kanssa"** (Apt.4:13).

Uskovan tulee olla aina valmis "tunnustamaan värinsä": " **vaan pyhittäkää Herra Kristus sydämässänne ja olkaa aina valmiit vastaamaan jokaiselle, joka teiltä kysyy sen toivon perustusta, joka teissä on, kuitenkin sävyisyydellä ja pelolla"** (1. Piet.3:15).

Värittömyys voi estää sielujen pelastuksen meidän kauttamme:

"Kristillisyytemme värittämyyksiin voi olla esteenä. Julistuksemme siitä voi olla hienoa, muotokaunistaa, ketään loukkaamatonta ja tätä kurjuuttamme kuin silkkisin käsin lohduttamassa. Olemme päässeet helisevän vasken ja kilisevän kulkusen korkeimmille korkeuksille. Mitä puutetta meillä lieneekin, ei kuitenkaan puutetta hurskaista, sovittelevista sanoista. Pääsemme hautaan niin hyvästeltyinä ettemme ole onnistuneet loukkaamaan ketään" (Niilo Tuomenoksa).

2. HAJUTON uskova ei myöskään ole uskovan ihanne.

"Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka aina kuljettaa meitä voittosaatossa Kristuksessa ja meidän kauttamme joka paikassa tuo ilmi hänen tuntemisensa tuoksun! Sillä me olemme **Kristuksen tuoksu** Jumalalle sekä pelastuvien että kadotukseen joutuvien joukossa: näille tosin kuoleman haju kuolemaksi, mutta noille elämän tuoksu elämäksi. Ja kuka on tällaiseen kelvollinen? (2. Kor.2:14-16).

Maailmassa vallitsee "vihan ilmapiiri". Uskova on taas kutsuttu levittämään "rakkautta": **"Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus"** (Joh.13:35). Maailmalla on "tarkka nenä", joka haistaa, onko usko sydämessä vaiko pelkästään huulilla. Vihan tuoksu merkitsee kylmyyttä, kun taas rakkaus lämmittää.

Pahin tuoksu on "omavanhurskauden tuoksu": **"Kaikki me olimme kuin saastaiset, ja niinkuin tahrattu vaate oli kaikki meidän vanhurskaudemme.** Ja kaikki me olemme lakastuneet kuin lehdet, ja pahat tekemme heittelevät meitä niinkuin tuuli" (Jes.64:6).

"Sillä minä todistan heistä, että heillä on kiivas Jumalan puolesta, mutta ei taidon mukaan; sillä kun he eivät tunne Jumalan vanhurskautta, vaan koettavat **pystyttää omaa vanhurskauttaan**, eivät he ole alistuneet Jumalan vanhurskauden alle. Sillä Kristus on lain loppu, vanhurskaudeksi jokaiselle, joka uskoo" (Room.10:2-4).

Huono tuoksu on seurauksena myös siitä, jos Herra ei ole saanut kurituksen kautta kouluttaa kansaa ja yksityistä, uudistaa ja uudestisyntyttää sitä; hän on ollut jatkuvasti "oman sakkansa päällä":

”Surutonna on Mooab ollut nuoruudestaan asti ja levännyt rauhassa sakkansa päällä; ei sitä ole tyhjennetty astiasta astiaan, eikä se ole pakkosiirtolaisuuteen vaeltanut. Sentähden siihen on jäänyt sen oma maku, eikä sen haju ole muuttunut” (Jer.48:11).

3. MAUTON uskova on epäraamatullinen. ”Suola” on eräs tärkeä uskovan ominaisuus. Suola kirvelee, mutta se myös estää mädäntymisen. Julistuksessa on tärkeää olla esillä myös kirvelevä lain sana.

”Te olette maan suola; mutta jos **suola käy mauttomaksi**, millä se saadaan suolaiseksi? Se ei enää kelpaa mihinkään muuhun kuin pois heitettäväksi ja ihmisten tallattavaksi” (Matt.5:13).

”Olkoon puheenne aina suloista, **suolalla höystettyä**, ja tietäkää, kuinka teidän tulee itsekullekin vastata” (Kol.4:6).

Lopun ajan kirkko on menettänyt suolansa ja siitä on tullut penseä:

”Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä palava; oi, jospa olisit kylmä tai palava! Mutta nyt, koska **olet penseä**, etkä ole palava etkä kylmä, olen minä oksentava sinut suustani ulos. Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston” (Ilm.3:15-15).

Maailma toimii yhteistyössä luopiokirkon kanssa niin kauan kuin siitä on sille taktista hyötyä, mutta lopulta se on valmis hylkäämään suolansa menettäneen kirkon: ”Ja ne kymmenen sarvea, jotka sinä näit, ja peto, ne vihaavat porttoa ja riisuvat hänet paljaaksi ja alastomaksi ja syövät hänen lihansa ja polttavat hänet tulessa” (Ilm.17:16).

Kuka tietää?

1. Jokainen tietää itse, onko hän uskossa. Toisaalta on myös paljon epävarmuutta, puuttuu pelastusvarmuus. Tähän tulee avuksi Jumalan sana:

”Tämän minä olen kirjoittanut teille, jotka uskotte Jumalan Pojan nimeen, **tietääksenne**, että teillä on iankaikkinen elämä” (1. Joh.5:13).

”Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia” (Room.8:16).

Itsetutkistelu terveellistä:

Uskonasioiden ollessa kyseessä ihminen helposti syyllistyy itsepetokseen. Siksi on hyvä kääntyä Jumalan puoleen, että hän tutkisi meitä ja antaisi **asiantuntijalausannon**.

”Tutki minua, Jumala, ja tunne minun sydämeni, koettele minua ja tunne minun ajatukseni. Ja katso: jos minun tieni on vaivaan vievä, niin johdata minut iankaikkiselle tielle” (Ps.139:23-24).

2. Ympäristössä tiedetään, kuka on uskova. Perhe tietää, naapurit tietävät, sukulaiset tietävät. Tässä mielessä usko ei ole koskaan ”yksityisasiä”.

3. Jumala tietää ja tuntee omansa.

”Minä olen se hyvä paimen, ja minä tunnen omani, ja minun omani tuntevat minut” (Joh.10:14).

"Kuitenkin Jumalan vahva perustus pysyy lujana, ja siinä on tämä sinetti: "Herra tuntee omansa", ja: "Luopukoon vääryydestä jokainen, joka Herran nimeä mainitsee" (2. Tim.2:19).

PIIRUSTUSTEN MUKAAN

Jumalan valtakunnan työ on rakentamista. Yhdessä rakennetaan valtavaa Jumalan temppeliä, Kristuksen maailmanlaajuista seurakuntaa, ekklesiaa. Toisaalta myös jokainen uskova on Herran temppeli.

Äskettäin käydyissä kirkollisvaaleissa oli mukana myös "Tulkaa kaikki" – liike. Huolimaton tarkkaaja voisi ajatella: liike on aivan raamatullinen, kaikkia kutsutaan taivastielle, pelastukseen ja Jeesuksen tykö. Tämä on kuitenkin harhakuva. Ihmisiä kutsutaan laidasta laitaa uudistamaan ja rakentamaan kirkkoa. Ja kirkon johto näyttää uudistajille vihreää valoa: "Kirkko avoinna remonttia varten!"

Kirkko on tosiaan rakennus, sekä fyysinen että hengellinen. Raamatun mukaan kirkko (seurakunta = ekklesia) on Jumalan huone ja Jumalan temppeli. Rakentamiseen tarvitaan piirustukset. Seurakunnan esikuvat Vanhassa testamentissa kertovat jotakin uustestamentillisestakin seurakunnasta. Nooan arkki, Ilmestysmaja ja Salomon temppeli rakennettiin suurella huolella Jumalalta saatujen yksityiskohtaisten piirustusten mukaan:

"Ja tehköt he minulle pyhäkön asuakseni heidän keskellään. Tehkää asumus ja kaikki sen kalusto tarkoin sen kaavan mukaan, jonka minä sinulle näytän" (2. Moos.25:8-9; 1. Moos.6:13-22; 1. Aik.28:11-21; 2. Aik.2-4; 1. Kun.5-6).

Kaikkiin töihin palkattiin ainoastaan ammattitaitoista väkeä; poropeukaloilla ei ollut työmaalle mitään asiaa! VT:n kirkossa kiinnitettiin huomiota sekä hengelliseen että myös fyysiseen puoleen. Nimenomaan Salomon temppeli oli loistokas rakennelma.: **"se on oleva suuri ja ihmeellinen"** (2. Aik.2:9). Tämä pitää tietysti myös paikkansa UT:n Jumalan huoneesta.

UT:ssa temppelin painopiste on täysin hengellisellä puolella. Yhteistä näille tempeleille kuitenkin ovat tarkat piirustukset ja huolellinen rakentaminen. UT:n kirkon piirustukset ja rakennusohjeet löytyvät apostolien kirjeistä. UT:n kirkonrakentajille asetetaan korkeat ammattivaatimukset:

"Valitkaa sentähden, veljet, keskuudestanne seitsemän miestä, joista on hyvä todistus ja jotka ovat Henkeä ja viisautta täynnä, niin me asetamme heidät tähän toimeen" (Apt.6:3).

"Ja he pysyivät apostolien opetuksessa ja keskinäisessä yhteydessä ja leivän murtamisessa ja rukouksissa"

Talkootyönä vai piirustusten mukaan?

Meistä jokainen on oman temppelinsä rakentaja ja vastuu on yksin meidän. Rakennammeko temppelimme Raamatun sanaa pitäytyen, vai otammeko rakennustyömaalle epämääräisiä rakentajia ja puuhailijoita? Vai olemmeko ken ties uskoneet temppelimme kokonaan vieraiden rakentajien käsiin "avaimet käteen" – periaatteella? Tämä on arveluttava ratkaisu, sillä viime kädessä me itse olemme rakennuksestamme vastuussa. Lopputarkastuksessa ei ole "apulaisista" mitään hyötyä:

11. Sillä muuta perustusta ei kukaan voi panna, kuin mikä pantu on, ja se on Jeesus Kristus.

12. Mutta jos joku rakentaa tälle perustukselle, rakensipa kullasta, hopeasta, jalokivistä, puusta, heinistä tai oljista,

13. niin kunkin teko on tuleva näkyviin; sillä sen on saattava ilmi se päivä, joka tulessa ilmestyy, ja tuli on koetteleva, minkälainen kunkin teko on.

14. Jos jonkun tekemä rakennus kestää, on hän saava palkan;
 15. mutta jos jonkun tekemä palaa, joutuu hän vahinkoon; mutta hän itse on pelastuva, kuitenkin ikäänkuin tulen läpi.
 16. Ettekö tiedä, että **te olette Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä?** (1. Kor.3:11-16).

Kerrotaan miehestä, joka rakensi taloa tien varrelle. Tieltä poikkesi päivittäin rakennustyömaalle uteliaita katsojia – ja neuvonjia. Mies otti auliisti neuvoja vastaan ja korjasi aina uuden neuvon mukaan rakennustaan. Lopulta eräs katsastaja tohti kysyä: ONKO SINULLA PIIRUSTUKSIA TALOON? Vastaus kuului: ”Ei niitä tarvita, sillä neuvonjia on niin paljon.” Tarina ei kerro, millainen talkootalosta tuli.

Aikaisempina vuosikymmeninä ja vuosisatoina hengellisellä rintamalla on ollut puute neuvonjista, tänään niistä on runsauden pula. Tässä on myös myönteisiä piirteitä, mutta on kielteisiäkin: **Ei jää aikaa ja tarmoa tutkia piirustuksia!** Me emme saisi koskaan halveksia Herran temppelin piirustuksia. Meidän pitäisi kuunnella sanaa vain siinä määrin, että ehtisimme tarkistaa, suoritetaanko rakentaminen Sanan mukaan.

10. Mutta veljet lähettivät heti yötä myöten Paavalin ja Silaan Bereaan. Ja kun he olivat saapuneet sinne, menivät he juutalaisten synagoogaan.

11. Nämä olivat jalompia kuin Tessalonikan juutalaiset; he ottivat sanan vastaan hyvin halukkaasti ja **tutkivat joka päivä kirjoituksia, oliko asia niin.** (Apt.17:10-11).

Toinen ongelma liian monipuolisesta ravinnosta on ”vatsatauti”.

SE MIES ONSAIRAS TOTISESTI, JONKA TERVEYS KAIKKI KEITOT KESTI!

Runsas tarjonta

Kun on paljon hengellisiä tilaisuuksia, ihminen on kuin ”valintalossa”; joutuu tekemään ratkaisun eri vaihtoehtojen välillä.

”Hän (täysikasvuinen luterilainen kristitty) ei voi paeta vastuutaan kenenkään tai minkään auktoriteetin selän taa. Luther nimenomaan korosti, että ei saa tarkata sitä, kuka mitäkin sanoo, vaan sitä, mitä kukin sanoo. Tämä systeemi pelaa vain sillä edellytyksellä, että seurakuntalaiset todella tuntevat Raamatun ja säännöllisesti opiskelevat sitä. Muutenhan he eivät pysty Raamatun avulla arvioimaan oppeja ja opettajia” (Perusta 6/90, Rimpiläinen).

Uskovan valintoja tulisi ohjata **rakkaus totuuteen.**

”Pyhitä heidät totuudessa; sinun sanasi on totuus” (Joh.17:17). Uskovan paikka on siellä, missä totuuden sana on kaksiteräisenä miekkana esillä.

”Minua on suuresti ilahuttanut, että olen lastesi joukossa havainnut olevan niitä, jotka totuudessa vaeltavat sen käskyn mukaan, jonka me olemme saaneet Isältä” (2. Joh.4).

”Minulla ei ole suurempaa iloa kuin se, että kuulen lasteni vaeltavan totuudessa” (3. Joh.4).

Myyräntyötä seurakunnassa

Paavali oli perustanut Galatiaan kristillisen seurakunnan. Sielunvihollinen saapui kuitenkin paikkakunnalle ”valkeuden enkelinä”, ja viekoitteli seurakuntalaiset pois evankeliumin totuudesta ”toisella evankeliumilla”. Nämä harhaopettajat saattoivat Paavalin epäilyksenalaiseksi ja saattoivat Totuuden puhujan huonoon huutoon:

15. Missä on nyt teiltä kerskaaminen onnestanne? Sillä minä annan teistä sen todistuksen, että te, jos se olisi ollut mahdollista, olisitte kaivaneet silmät päästänne ja antaneet minulle.

16. Onko minusta siis tullut teidän vihamiehenne sentähden, että minä puhun teille totuuden? (Gal.4:15-16).

”Valeapostolit pilkkasivat Paavalia galatalaisten kuullen tähän tapaan: Hän on äksypäinen ja riidankipeä mies: pikkuseikan tähden menee rikkomaan seurakunnissa vallitsevan yksimielisyyden, ja vain siitä syystä, että hän yksin on olevinaan viisas, yksin tahtoo arvonantoa osakseen - . Näin väärin Paavalia syyttäen tekivät hänet monen silmissä vihatuksi” (Luther).

Ystävät harveneavat

”Yljän viipyessä tuli heille kaikille uni, ja he nukkuivat” (Matt.25:5).

”Sinä tiedät, että **kaikki aasialaiset ovat kääntyneet minusta pois**; niiden joukossa ovat Fygelus ja Hermogenes” (2. Tim.1:15).

”Sillä tähän nykyiseen maailmaan rakastuneena **jätti minut Deemas** ja matkusti Tessalonikaan” (2. Tim.4:10).

”Ensi kertaa puolustautuessani ei kukaan tullut avukseni, vaan **kaikki jättivät minut**; älköön sitä heille syyksi luettako” (2. Tim.4:16).

”Älkäämme jättäkö oman seurakuntamme kokoontumisia, kuten muutamien on tapana, vaan kehottakaamme toisiamme sitä enemmän, mitä enemmän näemme tuon päivän lähestyvän” (Hebr.10:25); Saarnivaaran käänn.)

Heikot lähtökohdat

Kun evankeliumi lähti maailmalle ensimmäisenä helluntaina, sen tulevaisuus ei näyttänyt kovin ruusuiselta. Se ei millään tavoin näyttänyt vastaavan ajan haasteita. Näytti siltä, ettei evankeliumille ole tilausta eikä markkinarakoa.

21. Sillä kun, Jumalan viisaudesta, maailma ei oppinut viisauden avulla tuntemaan Jumalaa, niin Jumala näki hyväksi saarnauttamansa hullutuksen kautta pelastaa ne, jotka uskovat,

22. koskapa juutalaiset vaativat tunnustekoja ja kreikkalaiset etsivät viisautta,

23. me taas saarnaamme ristiinnaulittua Kristusta, joka on **juutalaisille pahennus ja pakanoille hullutus**,

24. mutta joka niille, jotka ovat kutsutut, olkootpa juutalaisia tai kreikkalaisia, on Kristus, Jumalan voima ja Jumalan viisaus.

25. Sillä Jumalan hulluus on viisaampi kuin ihmiset, ja Jumalan heikkous on väkevämpi kuin ihmiset. (1. Kor.1:21-25).

*”Paavalikin sanoo evankeliumia ristiinnaulitusta Kristuksesta mm. ristin sanaksi ja **tyhmäksi saarnaksi**” (Martti Luther).*

Ristin pahennusta ei ole lupa poistaa

”Älköön siis millään muotoa ristin pahennusta poistettako; niin kävisi, jos julistaisimme sitä, mitä tämän maailman ruhtinas jäsenineen halusta kuuntelisivat, nimittäin teoista tulevaa vanhurskautta; silloin meillä olisi säyseä perkele, suosiollinen maailma, leppyinen paavi ja leppyiset ruhtinaat!” (Martti Luther).

”Sanankuulijasi kuuluvat olevan vaurasta, toimeliasta ja taidokasta kansaa. Saarnan ristiinnaulitusta Kristuksesta, hänen alhaisuudestaan, maailman halpana pitämisestä, itsensä kieltämisestä ym. täytyy olla heistä hulluutta, sillä ihmisluonnoille on kova pähkinä purtavana, kun on pidettävä roskana tämän maailman viisaus, rikkaus ja kunnia ja vaellettava Kristusta seuraten” (Jonas Lagus).